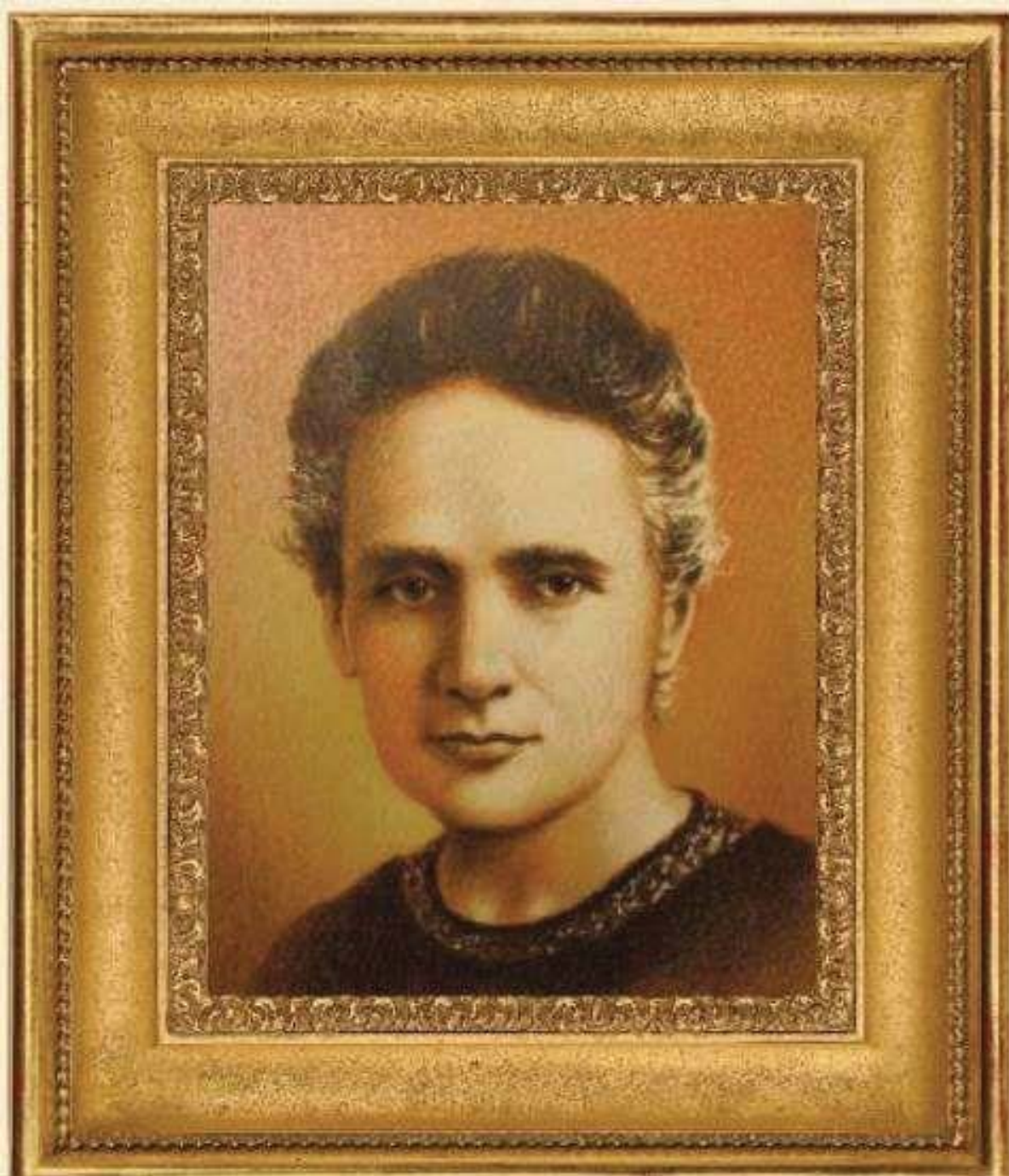

Marie Skłodowska-Curie

(1867 - 1934)

Najwybitniejsza Kobieta Naukowiec
Wszeczasów

DRZEWO GENEALOGICZNE SKŁODOWSKICH I CURIE

Rodzina Skłodowskich

Herb Topór

Herb Dołęga

Matka
Bronisława
z Boguskich
Skłodowska

Ojciec
Władysław
Skłodowski

Rodzina Curie

Matka Sophie-Claire Depouilly Curie

Ojciec Eugène Curie

Maria Skłodowska-Curie | 7 XI 1867

Pierre Curie | 15 V 1859

Jacques Curie; stoi pierwszy
od lewej

Zofia
Skłodowska

Bronisława Skłodowska-
Dhuska

Józef Skłodowski

Helena
Skłodowska-Szalay

Ewa Curie-Labouisse

Irena Joliot-Curie

Fryderyk Joliot-Curie

Helena Langevin

Pierre Joliot

Maria Skłodowska wywodziła się z rodziny kronikarzy i nauczycieli. Dzieje rodu opisał jej ojciec Władysław, brat Józef oraz siostra Helena. Sama Maria Skłodowska sporządziła biografię Piotra Curie i krótką autobiografię. O swojej matce pisały obie córki. W 1937 roku Ewa Curie napisała książkę *Maria Curie*.

SZKOLNE LATA

Maria i Helena Skłodowskie, 1887

Gimnazjum na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie, do którego Maria Skłodowska uczęszczała w latach 1878–1883

Pensja Jadwigi Sikorskiej, gdzie uczyła się Maria Skłodowska w latach 1877–1878

Ulica Freta w Warszawie w XIX w. (w domu pod numerem 16 urodziła się Maria Skłodowska)

Świadectwo ukończenia gimnazjum przez Marię Skłodowską, 1883

Maria Skłodowska w wieku 16 lat, 1883

„Gimnazjum – pensja – nauka – uczniowie: to nuta przewodnia w młodości Marii Skłodowskiej. I ona sama, i wszyscy koło niej mają bezpośredni związek z nauką, ze szkołą. Nawet jej dom rodzinny jest przez stancję czymś w rodzaju szkoły. Doprawdy, cały świat musi się Mani wydawać chyba jedną wielką szkołą, a ludzie dzielić się w jej pojęciu na dwie tylko kategorie: uczniów i nauczycieli, których wspólnym życiowym celem jest – wyłącznie i jedynie – nauka.”

Ewa Curie, *Maria Curie*

MŁODOŚĆ

Dom Żorawskich w Szczukach, w którym Maria Skłodowska pracowała jako guwernantka w latach 1886-1889

Kazimierz Żorawski – pierwsza miłość Marii Skłodowskiej

Strona z notatnika, rysunek ulubionego psa Lanceta wykonany przez Marię Skłodowską

Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście

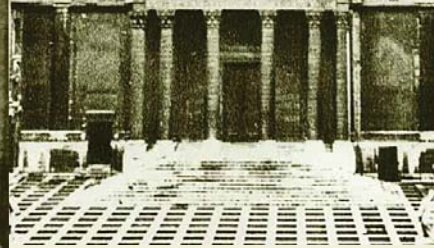
Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie, oficyna, w której mieściło się laboratorium chemiczne

STUDIA W PARYŻU

Sorbona

Maria Skłodowska jako 24-letnia studentka, 1891

Maria Skłodowska wśród polskich studentów, b.d.

Portret Marii Skłodowskiej narysowany na kartce papieru, 1892

Licencjat Marii Skłodowskiej w dziedzinie fizyki, 1893;
w 1894 roku Maria uzyskała licencjat w dziedzinie matematyki

„Na umebłowanie takiego wspaniałego apartamentu składają się wszystkie, równie wspaniałe «ruchomości» Marii. A więc: wąskie żelazne łóżko, materac przywieziony z Warszawy, przenośny piecyk z wielką rurą, kuchenny stolik i krzesło, miednica, dzbanek, wiadro (woda jest na korytarzu), naftowa lampka z abażurem za parę groszy, maszynka spirytusowa (mniejszej już nie można było znaleźć), dwa talerze, nóż, widelec, łyżka, łyżeczka, filiżanka, ronderek, imbryczek i – co za luksus! – aż trzy szklanki [...].”

Ewa Curie, *Maria Curie*

MARIA I PIOTR

Maria Skłodowska i Piotr Curie, 1895

Maria Skłodowska-Curie i Piotr Curie wkrótce po ślubie, 1895

Początek podróży poślubnej, Maria Skłodowska-Curie i Piotr Curie, Sceaux 1895

Merostwo w Sceaux

Od lewej stoją: Piotr Curie, Maria Skłodowska-Curie, Erazm Dłuski (brat Kazimierza), Józef Skłodowski, Józef Dłuski (brat Kazimierza), Bronisława i Kazimierz Dłuscy; siedzą: Helena Szalayowa, Władysław Skłodowski (ojciec Marii), Helena Dłuska (matka Kazimierza); na dole: Hania Szalayówna i Hela Dłuska, Zakopane 1899

Latem 1894 roku Maria poznała francuskiego fizyka, 35-letniego Piotra Curie.

W sierpniu 1894 roku Piotr pisze do Marii:
„A jednak jakżeby pięknie było – nawet nie mogę w to uwierzyć – gdybyśmy spędzili życie razem, zapatrzeni w nasze ideały: Pani ideał patriotyczny – nasz ideał ogólnoludzki i pracy naukowej.”

Susan Quinn, *Życie Marii Curie*

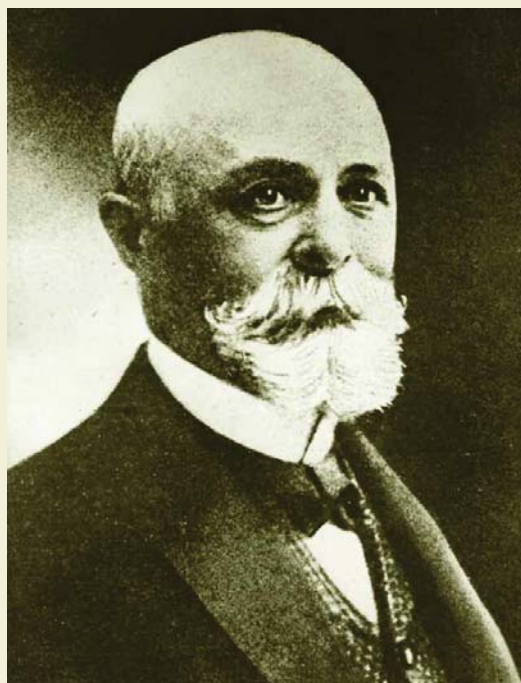
26 lipca 1895 roku w Sceaux koło Paryża Maria Skłodowska i Piotr Curie wzięli ślub cywilny.

12 września 1897 roku na świat przyszła starsza córka Irena. 6 grudnia 1904 roku urodziła się młodsza córka Ewa.

Rysy – najwyższy szczyt w polskich Tatrach, zdobyty przez Marię i Piotra w 1899 roku

ODKRYCIE RADU I POLONU

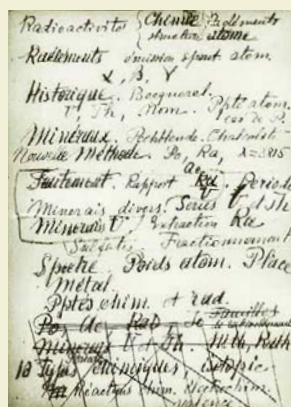
Henri Becquerel (1858–1908), profesor fizyki w Muzeum Historii Naturalnej w Paryżu i w paryskiej Szkole Politechnicznej, odkrywca promieniotwórczości

Podwórze pierwszego laboratorium małżeństwa Curie przy rue Lhomond w Paryżu, 1897

Maria Skłodowska-Curie i Piotr Curie w laboratorium w Paryżu, 1898

Notatki Marii Skłodowskiej-Curie i Piotra Curie, 1898

Notatka w polskiej prasie, 1898

„Przypuszczamy, że ciało, które wyodrębniliśmy ze smółki uranowej, zawiera nieznaną jeszcze metal, zbliżony do bizmutu ze swoich właściwości chemicznych. Jeżeli istnienie tego metalu się potwierdzi, proponujemy dla niego nazwę «POLON» – od imienia ojczyzny jednego z nas.”

Maria i Piotr Curie, 18 lipca 1898

„Wyżej wyszczególnione fakty każą nam przypuszczać, że w tym nowym związku promieniotwórczym znajduje się nowy pierwiastek, który proponujemy nazwać «RADEM». Nowy ten związek zawiera na pewno bardzo znaczną ilość boru, mimo to jednak jest on silnie promieniotwórczy. Promieniotwórczość radu musi być zatem ogromna.”

Maria i Piotr Curie, 26 grudnia 1898

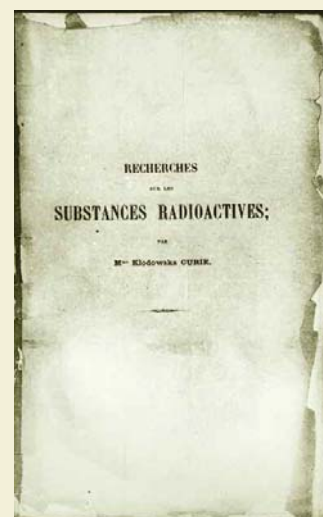
PRACE NAUKOWE I NAGRODY

Strona tytułowa pracy doktorskiej Marii Skłodowskiej-Curie w języku polskim

Maria Skłodowska-Curie po otrzymaniu doktoratu, 1903

Strona tytułowa pracy doktorskiej Marii Skłodowskiej-Curie w języku francuskim

Dyplom Nagrody Nobla w dziedzinie fizyki, 1903

Medal Nagrody Nobla

„Można obawiać się także, iż w rękach zbrodniczych rad stanie się narzędziem bardzo niebezpiecznym, i w związku z tym zastanawiać się, czy poznawanie tajników Natury przynosi pożytek ludzkości, czy dojrzała ona do tego, by z nich korzystać, czy też – przeciwnie – ta wiedza jest dla niej szkodliwa. Charakterystycznym jest tu przykład odkryć Nobla: potężne środki wybuchowe pozwoliły ludziom dokonać prac wspaniałych, lecz są one zarazem strasznym narzędziem zniszczenia w rękach wielkich zbrodniarzy, którzy wciągają narody w wir wojen. Jestem z tych, którzy – tak jak Nobel – sądzą, iż ludzkość więcej dobra niż zła wyciągnie z nowych odkryć”.

Przemowa noblowska Piotra Curie

SAMOTNOŚĆ

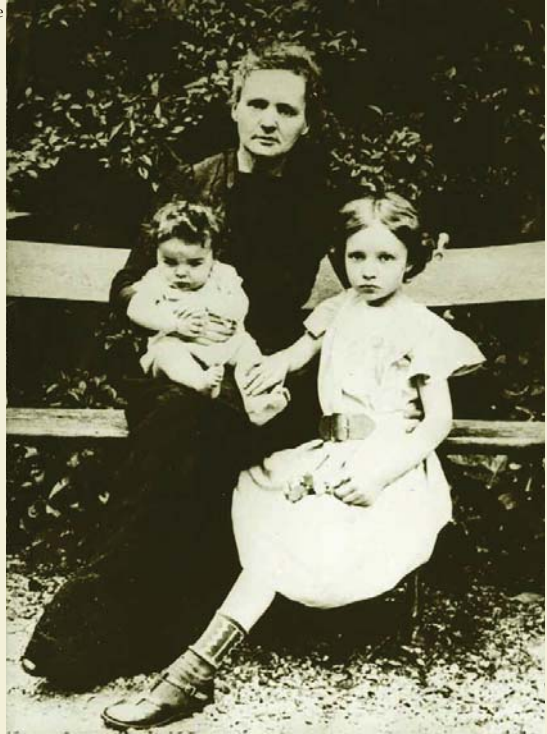
19 kwietnia 1906 roku Piotr Curie ginie w wypadku ulicznym. Maria pisze w swoim dzienniku: „Wchodzę do pokoju, ktoś mówi: „On nie żyje”. Czy można zrozumieć te słowa? Piotr nie żyje, on, który dziś rano wyglądał dobrze, on, którego chciałam tulić wieczorem. Zobaczyć go już tylko martwego i na tym koniec, koniec na zawsze. Powtarzam Twoje imię ciągle i stale: Piotrze, Piotrze, Piotrze, mój Piotrusiu, niestety to go nie przywraca, odszedł na zawsze, pozostawiając mi tylko pustkę i rozpacz.”

Susan Quinn, *Życie Marii Curie*

Irena Curie,
1904

Maria Skłodowska-Curie
z córkami Ewą i Ireną,
1906

Ewa Curie,
1911

1911 – Nagroda Nobla dla Marii Skłodowskiej-Curie w dziedzinie chemii za wydzielenie czystych soli radu

Dyplom Nagrody Nobla w dziedzinie chemii, 1911

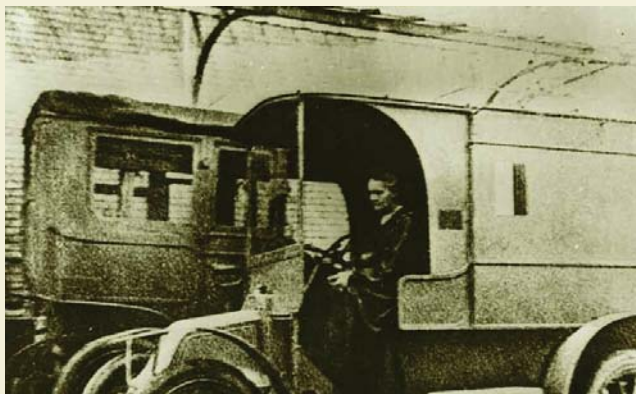

Maria Skłodowska-Curie, 1924

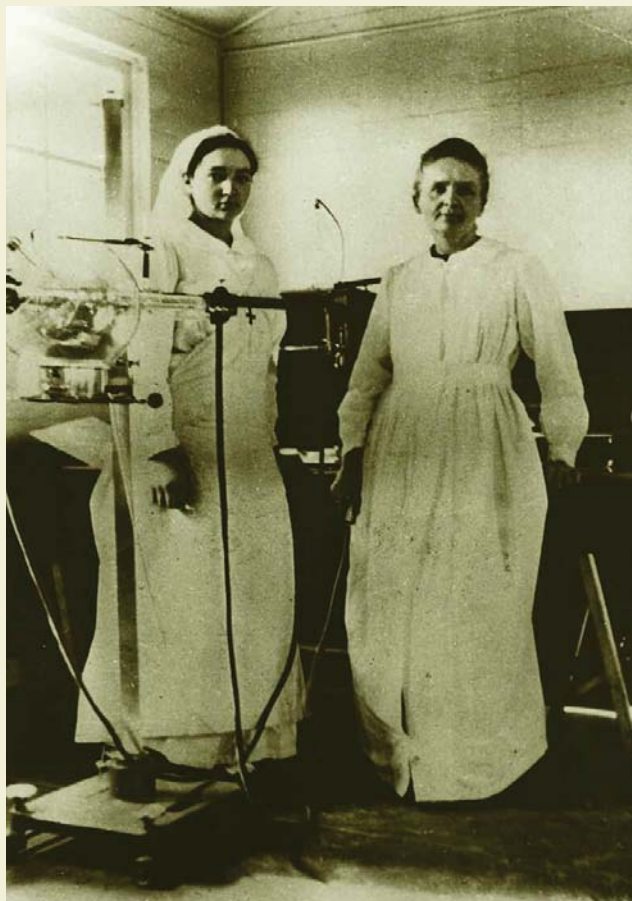
„Proponuję mi spuściznę po Tobie, Piotrze: Twoje wykłady i kierownictwo w Twoim laboratorium. Przyjęłam. Nie wiem, czy zrobiłam dobrze, czy źle. Mówiłeś mi często, że chciałbyś, abym wykladała w Sorbonie. A ja chciałabym przynajmniej zrobić wysiłek dla dalszego prowadzenia naszej pracy. Czasami zdaje mi się, że w ten sposób jeszcze mi jakoś najłatwiej będzie żyć, czasem znów myślę, że szaleństwem jest podjąć się tego.”

Ewa Curie, *Maria Curie*

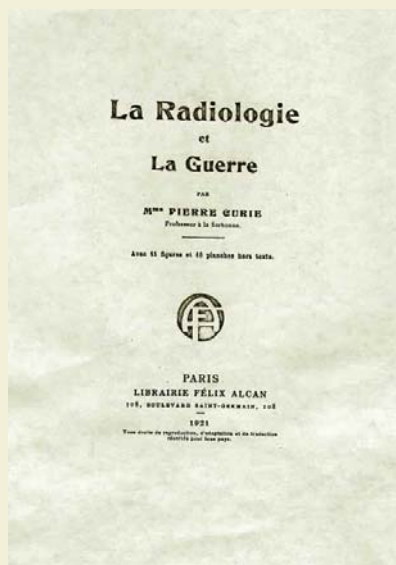
POMOC DLA POLSKI I FRANCJI 1914-1918

Maria Skłodowska-Curie w samochodzie rentgenowskim marki Renault w czasie I wojny światowej, 1917

Maria Skłodowska-Curie i córka Irena w szpitalu polowym w Hoogstade, Belgia 1915

Strona tytułowa książki Marii Skłodowskiej-Curie *Radiologia i wojna*

Pocztówka Marii Skłodowskiej-Curie do córki Ireny napisana w Verdun, 1918

Maria Skłodowska-Curie z amerykańskimi żołnierzami w Instytucie Radowym w Paryżu, 1918

Podczas I wojny światowej, gdy Polska była sceną działań wojennych między Rosją i Niemcami, Maria Skłodowska-Curie zapisała:

„W naszych czasach, kiedy uczucia narodowe są szczególnie silne [...], można jedynie mieć nadzieję, że nadejdzie pojednanie i trwały pokój między Polakami, których jest 25 milionów, a Rosją, na zasadach bezwzględnego poszanowania praw narodów.

Wszyscy Polacy, dla których Francja jest, tak jak dla mnie, przybraną ojczyzną i którzy czują się z nią złączeni silnymi więzami miłości i wdzięczności, pragną, by ich rodacy zjednoczyli się i połączyli swe siły z Francuzami w walce przeciw Niemcom.”

Susan Quinn, *Życie Marii Curie*

KONTAKTY Z POLSKĄ

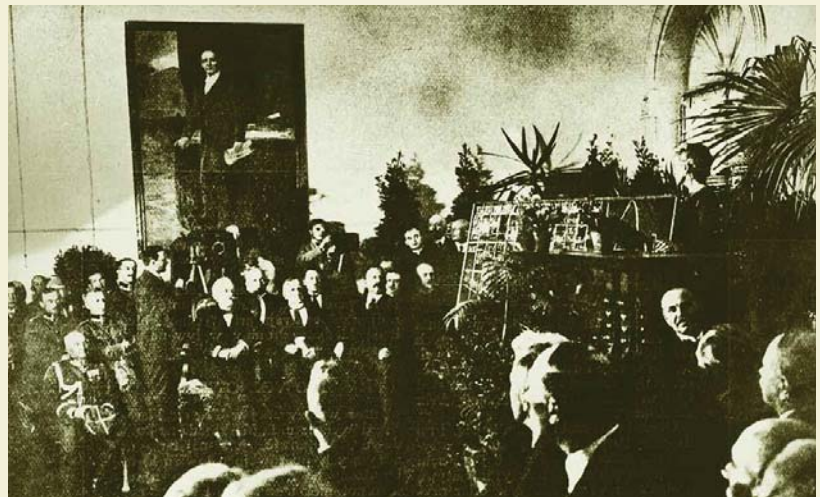
Sanatorium w Zakopanem Bronisławy (siostry Marii) i Kazimierza Dłuskich, którego budowę wspierała Maria Skłodowska-Curie

Maria Skłodowska-Curie wśród polskich fizyków i chemików, Warszawa 1925

Od lewej: Józef Skłodowski, Bronisława Dłuska, Maria Skłodowska-Curie, Kazimierz Dłuski, Tatry 1911

Wykład Marii Skłodowskiej-Curie na Uniwersytecie Warszawskim, 1925

Maria Skłodowska-Curie i prezydent RP Stanisław Wojciechowski, Warszawa 1925

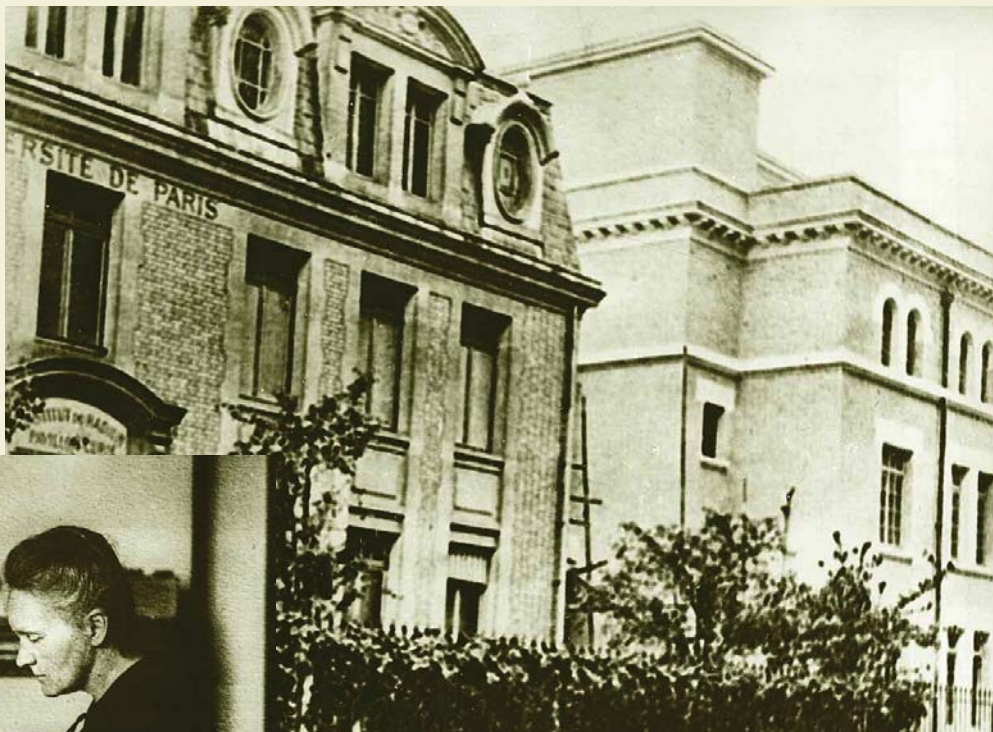

Maria Skłodowska-Curie i prezydent RP Ignacy Mościcki, Warszawa 1932

INSTYTUTY RADOWE

Irena Curie z matką w laboratorium w Instytucie Radowym w Paryżu, 1925

Instytut Radowy w Paryżu przy dawnej rue des Nourrices 11

Marie Skłodowska-Curie w swoim pokoju w Instytucie Radowym w Paryżu, 1921

„Nieruchomością, której Maria poświęcała najwięcej uwagi, był zespół budynków z brązowej cegły i kamienia przy rue des Nourrices (później rue Pierre Curie), tworzących Instytut Radowy. Oczywiście, Instytut ten nie należał do Marii, ale uczona od początku zachowywała się tak, jakby była jego właścicielką. Jeszcze przed rozpoczęciem w 1912 roku budowy Instytutu kazała na wewnętrznym dziedzińcu, pomiędzy dwoma pierwotnie stojącymi tam domami, zasadzić szpaler lip. Każdego następnego roku wyjmowała specjalny sznurek, mierzyła obwód drzew i zapisywała przyrosty. Wszystkie pracownie chemiczne i fizyczne oraz warsztaty, mieszczące się na terenie Instytutu, określała wspólnym mianem «mojego laboratorium», a zatrudnionych tam ludzi nazywała «moimi pracownikami». Polscy badacze, których zapraszała do Paryża i dla których wynajdywała stypendia, byli nazywani «moimi Polakami»”.

Susan Quinn, *Życie Marii Curie*

Marie Skłodowska-Curie sadi drzewo przed Instytutem Radowym w Warszawie przy ul. Wawelskiej 15, 1932

Puszka z radem dla Instytutu Radowego w Warszawie

Instytut Radowy w Warszawie przy ul. Wawelskiej 15, 1932

Znaczek cegiełka na budowę Instytutu Radowego w Warszawie

*Moja najdroższemu dziecku jest poświęconie
Instytutu Radowego w Warszawie.
Mama Skłodowska Curie*

WIZYTA W AMERYCIE, 1921

W 1920 roku Marię odwiedziła amerykańska dziennikarka, redaktorka nowojorskiego tygodnika dla kobiet „The Delineator” William Brown Meloney.

„Otworzyły się drzwi [...] i ujrzałam bladą, nieśmiałą kobietę o twarzy, której równie smutnej jeszcze nie widziałam w życiu. Miała na sobie czarną suknię bawelnianą. W tym cudownym obliczu, cierpliwym i łagodnym, malował się wyraz oderwania od świata, właściwy ludziom całkowicie poświęcającym się nauce. Uczułam się nagle intruzem i stałam się jeszcze bardziej nieśmiałą niż pani Curie. Od lat dwudziestu byłam zawodową dziennikarką, a jednak nie umiałam zadać ani jednego pytania tej bezbronnej, w czarną bawełnę ubranej kobiecie. Zaczęłam tłumaczyć, jak Amerykanki interesują się jej wielkim dziełem, próbowałam ją przeprosić za moją natarczywość. Chcąc mnie ośmielić, pani Curie nawiązała rozmowę o Ameryce.

- Ameryka posiada około pięćdziesięciu gramów radu – rzekła. – Cztery w Baltimore, sześć w Denver, siedem w Nowym Jorku...
- A Francja? – spytałam.
- Moje laboratorium ma trochę więcej niż gram.
- Pani ma tylko jeden gram radu?!
- Ja? Ach, ja nic nie mam! Ten gram jest własnością mojego laboratorium.”

Ewa Curie, Maria Curie

W tym czasie 1 gram radu kosztował 100000 \$, równowartość 1 miliona franków francuskich.

Konferencja prasowa na pokładzie statku „Olympic”, którym Maria Skłodowska-Curie przybyła do USA, 1921

Maria Skłodowska-Curie z wizytą w fabryce radu w Pittsburghu, 1921

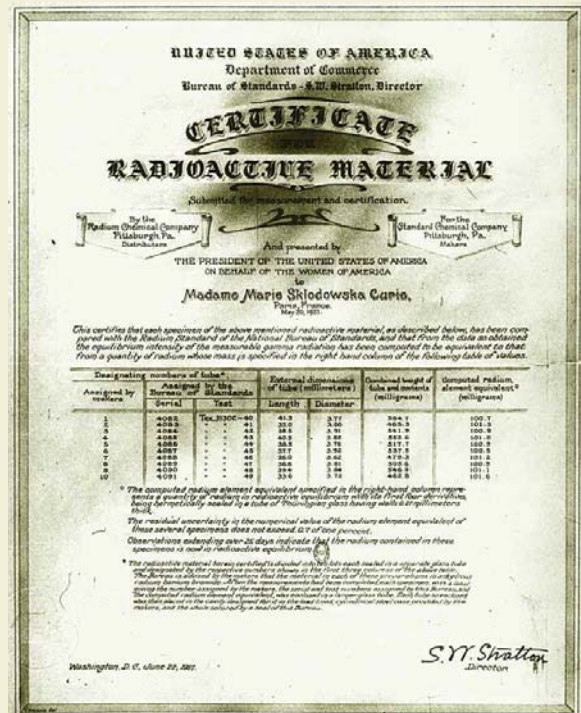
William Meloney, Irena Curie, Maria Skłodowska-Curie, Ewa Curie przybywają do USA, 1921

Maria Skłodowska-Curie i prezydent USA Warren Harding, 1921

Maria Skłodowska-Curie w Białym Domu, gdzie otrzymała 1 gram radu, 1921

Certyfikat zakupu radu, 1921

Złoty klucz do pojemnika z radem, który Maria Skłodowska-Curie otrzymała w USA, 1921

List Stowarzyszenia Kobiet Polskich w Ameryce, zbierających pieniądze na rad, 1921

WIZYTA W AMERYCE, 1929

Maria Skłodowska-Curie i prezydent USA Herbert Hoover, 1929

Maria Skłodowska-Curie sadzi drzewko pamiątkowe na terenie Uniwersytetu św. Wawrzyńca w Cantonie, 1929

Wykład Marii Skłodowskiej-Curie na Uniwersytecie św. Wawrzyńca w Cantonie, 1929

Maria Skłodowska-Curie i rektor Uniwersytetu św. Wawrzyńca w Cantonie Owen Young, 1929

Dyplom doktora honoris causa Uniwersytetu św. Wawrzyńca w Cantonie, 1929

Dyplom doktora honoris causa Polskiego Medyczno-Dentystycznego Stowarzyszenia w Ameryce, 1929

Umowa kupna 1 grama radu dla Polski, 1930

KONFERENCJE NAUKOWE

Konferencje solwayowskie finansowane były przez Ernesta Solvaya, belgijskiego przedsiębiorcę i chemika. Odbywały się w Brukseli i były największym naukowym spotkaniem w środowisku fizyków. W 1911 roku w pierwszej konferencji wzięło udział 21 naukowców, wśród nich: Albert Einstein, Max Planck, Ernest Rutherford, Jean Perrin, Henri Poincare, Paul Langevin i Maria Skłodowska-Curie.

I Konferencja Solwayowska, 1911

II Konferencja Solwayowska, 1913

III Konferencja Solwayowska, 1921

IV Konferencja Solwayowska, 1924

V Konferencja Solwayowska, 1927

VI Konferencja Solwayowska, 1930

VII Konferencja Solwayowska, 1933

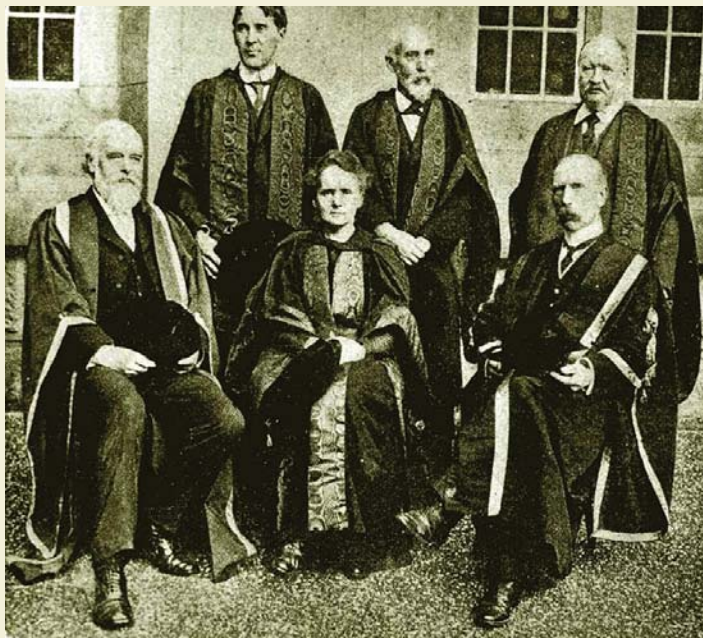

Konferencja Przyszłości Kultury, Madryt 1914

MARIA I SŁAWNI LUDZIE

Maria Skłodowska-Curie i Orso Mario Corbino, Rzym 1918

Maria Skłodowska-Curie z grupą uczonych, Birmingham 1913

Maria Skłodowska-Curie z córkami Ireną i Ewą oraz ich angielską guwernantką i Albert Einstein z synem Hansem w Alpach, Szwajcaria 1913

Maria Skłodowska-Curie, Irena Curie i królowa Hiszpanii Krystyna, Madryt 1932

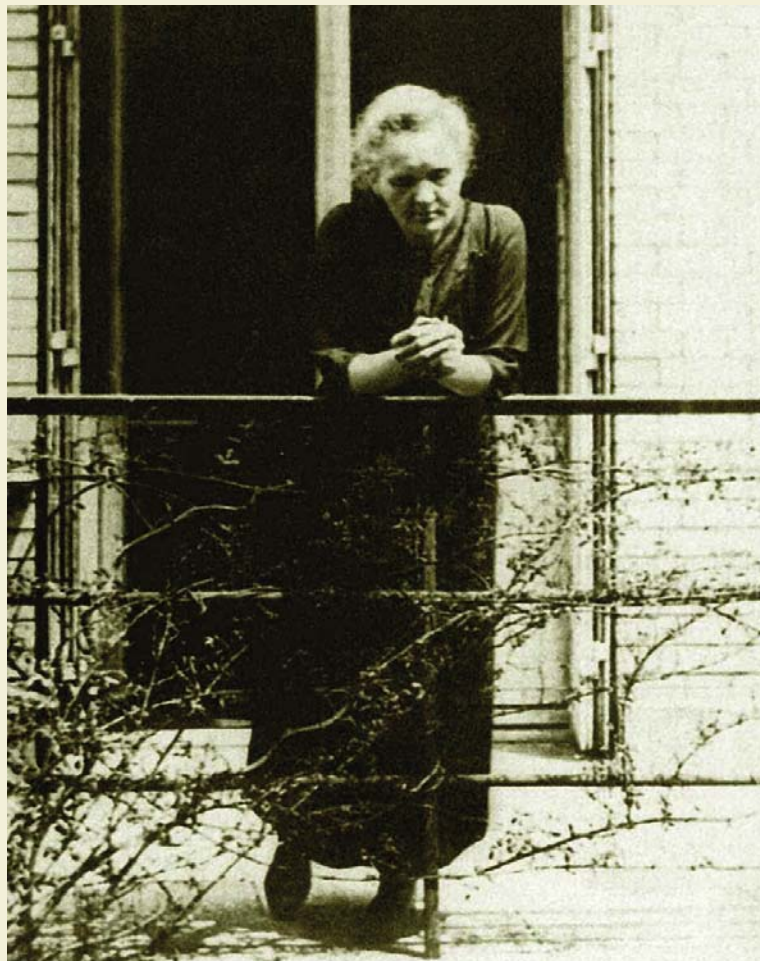

Maria Skłodowska-Curie i Albert Einstein, Szwajcaria 1925

Maria Skłodowska-Curie i Albert Einstein nad Jeziorem Genewskim, Szwajcaria 1925

OSTATNIE LATA

Maria Skłodowska-Curie na balkonie Instytutu Radowego w Paryżu, 1934

Ostatnie zdjęcie Marii Skłodowskiej-Curie, 1934

Jedno z ostatnich zdjęć Marii Skłodowskiej-Curie z rodziną i przyjaciółmi, lata 30-te ubiegłego wieku

Maria Skłodowska-Curie z córką Ireną, zięciem Fryderykiem Joliot-Curie, wnukami Heleną i Piotrem, 1932

„Maria Skłodowska-Curie zmarła w Sancellemoz dnia 4 lipca 1934 roku na skutek anemii złośliwej aplastycznej o przebiegu gwałtownym, gorączkowym. Szpik kostny nie zareagował prawdopodobnie dlatego, że zaszły w nim zmiany spowodowane dłu-goletnim wpływem promieni.”

Ewa Curie, *Maria Curie*

Grób rodziny Curie w Sceaux pod Paryżem; tu 6 lipca 1934 roku pochowano Marię Skłodowską-Curie

„Gdy tak wybitny człowiek, jak pani Curie, zakończył swe życie, powinniśmy pamiętać nie tylko o tym, co dał on ludziom w wyniku swej pracy. Miałem szczęście być związany przyjaźnią — piękną i bez trosk — z panią Marią Curie przez dwadzieścia lat i w tym czasie podziwiać jej ludzką wielkość w coraz większym stopniu. Miała ona taką siłę i czystość woli, taką twardość wobec siebie samej, taki obiektywizm i nieprzekupność sądów, jakie rzadko są w jednym człowieku skupione. [...] Jeżeli uznawała jakąś drogę za słuszną, szła nią bez kompromisów i ze skrajnym uporem. Jej największe osiągnięcie naukowe — udowodnienie istnienia i izolowanie elementów promieniotwórczych — zawdzięcza nie tylko śmiałej intuicji, ale również oddaniu i uporczywości w realizacji swej pracy badawczej [...]. Gdyby tylko drobna część wielkości charakteru i oddania pani Curie żyła w intelektualistach Europy, lepiej wyglądałby jej los.”

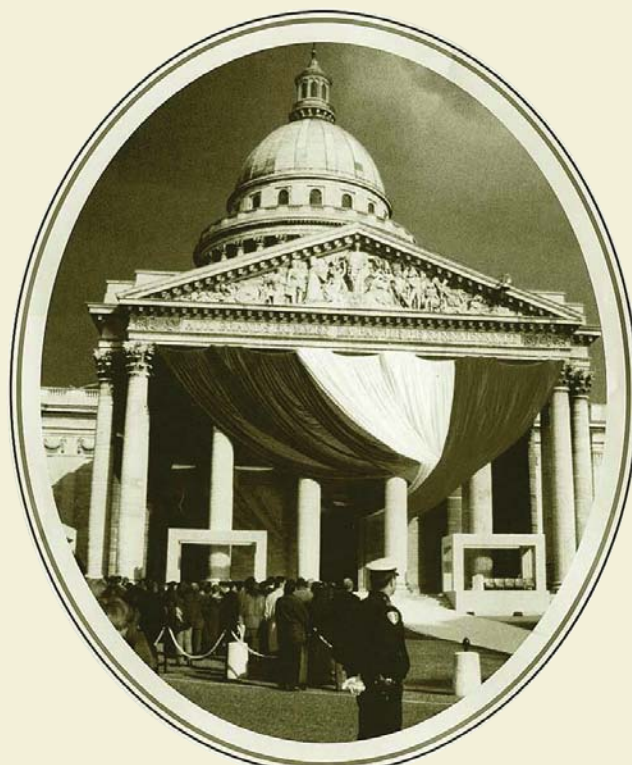
Albert Einstein

PANTEON

20 IV 1995 roku prochy Marii Skłodowskiej-Curie i Piotra Curie spoczęły w paryskim Panteonie wśród innych osobistości zasłużonych dla Francji. Maria Skłodowska-Curie jest jedyną osobą nieurodzoną we Francji i pierwszą kobietą uhonorowaną w ten sposób za własne zasługi naukowe.

Trumny Marii Skłodowskiej-Curie i Piotra Curie, 1995

Panteon w Paryżu

Wprowadzenie trumien Marii Skłodowskiej-Curie i Piotra Curie do Panteonu, 1995

Krypta Marii Skłodowskiej-Curie i Piotra Curie w Panteonie, 1995

Prezydent RP Lech Wałęsa i Francji François Mitterrand podczas ceremonii, 1995

CÓRKI

Ewa Curie, 1908

Ewa Curie-Labouisse i jej mąż Henry R. Labouisse, Wilanów 1967

Ewa Curie jako młoda kobieta, lata 30. XX wieku

Ewa Curie (1904–2007), pisarka, biografka matki, dziennikarka, pianistka, działaczka pokojowa, polityk, czynnie zaangażowana w pracę organizacji pomocy na rzecz dzieci UNICEF. Już jako dziecko zdradzała talent muzyczny i zainteresowanie sztuką. To właśnie ona czuwała przy Marii Skłodowskiej-Curie w ostatnich dniach jej życia. W czasie II wojny światowej korespondentka wojenna, autorka reportaży *Journey Among Warriors*, za które w 1944 roku nominowano ją do Nagrody Pulitzera; po wojnie doradczyni ds. kobiet w rządzie Charles'a de Gaulle'a, w latach 50., po wyjeździe do USA, asystentka sekretarza generalnego NATO. Zaangażowana w misjach UNICEF-u, odwiedziła ponad 109 krajów; żona wybitnego dyplomaty Henry'ego Labouisse'a, ambasadora Grecji w USA, dyrektora generalnego UNICEF-u. Ewa Curie została odznaczona dwoma polskimi odznaczeniami: w 1937 roku przez prezydenta Ignacego Mościckiego Krzyżem Oficerskim Polonia Restituta i w roku 2005 przez prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego Krzyżem Komendorskim Orderu Odrodzenia Polski. Odznaczenie wręczył prezydent Lech Kaczyński w 2006 roku.

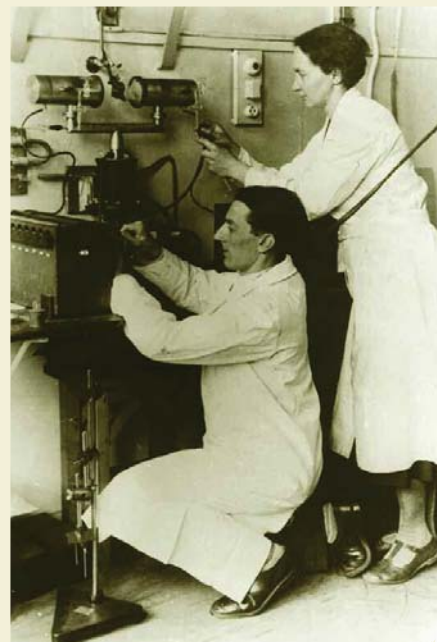
Irena Curie, 1908

Irena Curie, ok. 1917

Irena Joliot-Curie podczas ceremonii wręczenia Nagrody Nobla, 1935

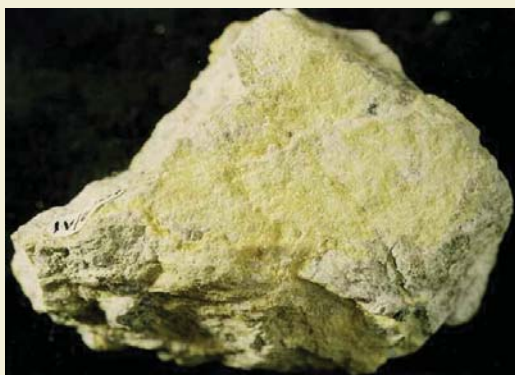
Irena i Fryderyk Joliot-Curie w laboratorium, 1932

Irena i Fryderyk Joliot-Curie na kongresie we Wrocławiu, 1948

Irena Curie (1897–1956), chemiczka, od dzieciństwa zdradzała uzdolnienia w zakresie fizyki, chemii i matematyki. W czasie I wojny światowej wstąpiła do służby radiologicznej Francuskiego Czerwonego Krzyża zorganizowanej przez Marię Skłodowską-Curie. Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie i Uniwersytet Jagielloński w Krakowie uhonorowały ją tytułem doktora honoris causa, a w roku 1954 Polska Akademia Nauk nadała jej godność członka rzeczywistego. W styczniu 1934 roku Irena Curie z mężem Fryderykiem Joliot-Curie odkryli zjawisko sztucznej promieniotwórczości. Bombardując atomy aluminium-27 cząsteczkami alfa, zaobserwowali powstanie nowego izotopu lub radioizotopu – fosforu-30. Za te prace otrzymali w 1935 roku Nagrodę Nobla w dziedzinie chemii, za odkrycie zjawiska sztucznej promieniotwórczości. Ten eksperyment pokazał, że bombardując stałe jądra, możliwe jest stworzenie radioizotopów nieistniejących w naturze. Dzisiaj wiadomo już, jak tworzyć setki sztucznych radioizotopów na nasz użytek.

SŁAWA UCZONEJ

Mineral cuproskłodowiskit

Karta telefoniczna

Banknot

Karty pocztowe

Pomnik Marii i Piotra Curie autorstwa Marii Kwietniewskiej na dziedzińcu Instytutu Curie w Paryżu

Medale

Tablica pamiątkowa na budynku Muzeum Przemysłu i Rolnictwa przy ul. Krakowskie Przedmieście w Warszawie

Pomnik Marii Skłodowskiej-Curie dłuta Ludwika Nitschowej przed Instytutem Onkologii w Warszawie, odsłonięty w 1935 roku

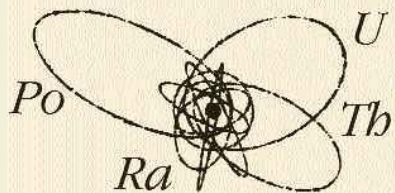
Pomnik Marii Skłodowskiej-Curie na ścianie frontowej Uniwersytetu św. Wawrzyńca w Cantonie

Tablica pamiątkowa na budynku Muzeum Marii Skłodowskiej-Curie przy ul. Freta w Warszawie

MARIA SKŁODOWSKA-CURIE

(1867-1934)

Scenariusz wystawy:
Małgorzata
Sobieszczak-Marciniak
Muzeum Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie
Polskie Towarzystwo Chemiczne

Hanna Krajewska
Archiwum Polskiej Akademii Nauk

Opracowanie graficzne i druk:

DRUKWIELKOFORMATOWY
PAWEŁ CIEPIELEWSKI

Inicjator wystawy:

Muzeum Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie i Polskie Towarzystwo Chemiczne

© Muzeum Marii Skłodowskiej-Curie, Warszawa tel. 48 (22) 831-80-92 fax. 48 (22) 831-13-04

© Archiwum Polskiej Akademii Nauk, Warszawa tel./fax. 48 (22) 826-81-30

Maria Skłodowska-Curie

Najwybitniejsza Kobieta Naukowiec Wszechczasów

Ta wystawa jest wyrazem wdzięczności dla Marii Skłodowskiej Curie, która była urodzona i wychowana w Polsce, a następnie wyemigrowała do Francji, gdzie została najwybitniejszą kobietą naukowcem wszechczasów. Była dwukrotnie nagradzana nagrodą Nobla. Jest pochowana w paryskim Panteonie wśród najznakomitszych obywateli Francji.

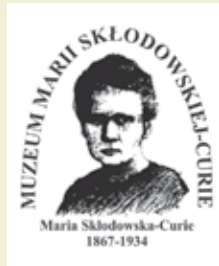
Podziękowanie

Polsko – Kanadyjskie Stowarzyszenie Biznesmenów i Profesjonalistów w Windsor jest wdzięczne Muzeum Marii Skłodowskiej-Curie (MSC) oraz Towarzystwu Marii Skłodowskiej-Curie w Hołdzie za udostępnienie wystawy dla Ameryki Północnej oraz wszystkim sponsorom oraz instytucjom za pomoc. Pierwsza plansza została dodana do wystawy przez naszą organizację, jako uzupełnienie. Portret MSC wykonany został przez Piotra Bednarskiego z Lublina i został udostępniony z prywatnej kolekcji w Kanadzie.

Jerry (Jerzy) Barycki, prezes

15.03.2015. Windsor, Kanada

Wystawę przygotowali:

Z podziękowaniem dla naszych sponsorów:

Wersję polską otrzymaliśmy dzięki naszym partnerom:

